

[Finansministeren.]

være muligt at undgaa mange af disse Beparelser, som det har været nødvendigt at foretage i Aar. Jeg haaber det, men jeg ved det ikke. Jeg er klar over, at der er mange Interesser, som føler sig forurettet ved de Beparelser, der nu foretages, og det skulde kun glæde mig, om det var muligt til næste Aar at imødekomme Ønsker om mindre Beparelser end dem, der har været nødvendige for indeværende Aar.

Det ærede 4de Medlem for 5te Kreds, dette Tings højtærede Formand (J. Jensen-Klejs) kritiserede særlig stærkt, at Bevilningerne til Spareforeningerne, Tyendespareforeningerne, eller hvad de skal kaldes, var strøget. Maa jeg først sige, at jeg tror ikke, man i Finansloven anvender Ordet „Tyendesparekasse“ i nogen nedsættende Betydning, saaledes som det ærede Medlem synes at forudsætte. Det tror jeg ikke. Mennesker i tjenende Stilling er lige saa gode som andre Mennesker. Saadan ser jeg paa det, og saadan tror jeg ogsaa, at Regeringens andre Medlemmer ser paa det. Det ærede Medlem var meget skarp i sine Udtalelser og mente, at dette at nedskære Bevilningen til disse Spareforeninger var at straffe Opsparingen. Jeg maa dog sige, at jeg finder, at det er at gaa langt udenfor det, som her foreligger. At straffe Opsparingen maatte vel være at skade dem, der sparede op. Men det er der slet ikke Tale om her. Her er Tale om, at disse Mennesker ikke i det følgende Finansaar kan faa Statstilskud til Opsparingen. Men det kan man dog ikke kalde at straffe Opsparingen — det finder jeg er at gaa langt ud over, hvad der foreligger.

For øvrigt kunde det maaske tages op som et Problem, hvorvidt det er muligt for Staten at fremme Opsparing ved Rentetilskud. Men jeg maa dog saa sige til det ærede Medlem, at det vilde blive en stor Opgave. Der foregaar ogsaa Opsparing i andre Dele af Landet, end hvor der findes disse Kasser, som hidtil har faaet Statstilskud, og der faar man ikke Statstilskud til Opsparing. Man behøver blot at tænke paa den Opsparing, som foregaar blandt Arbejderne i Byerne — den er ikke ringe. Hvis ærede Medlemmer vil undersøge f. Eks., hvilken Opsparing der foregaar gennem de to store Sparekasser her i København: „Bikuben“ og „Sparekassen for København og Omegn“, vil de blive klar over, at det drejer sig om store Beløb, og at det i det væsentligste er Arbejderbefolkningen og i det hele taget den mindre bemidlede Del af Befolkningen, som opsparer Penge dér.

Men den Opsparing faar ikke noget Rentetilskud, der findes ingen og har aldrig nogen Sinde paa Finansloven været nogen Bevilling, som gav Tilskud til saadan Opsparing. Hvis man vilde, kunde man egentlig godt rejse det Spørgsmaal: Er det en mere nyttig Handling at spare paa Landet end i Byen? Det kunde maaske blive vanskeligt at besvare, og jeg skal ikke rejse Spørgsmaalet, men blot gøre opmærksom paa, at dette Tilskud til Forrentning af Sparekapital tilflyder en meget ringe Del af de Arbejdere her i Landet, der sparer. Det burde de Folk, som hidtil har faaet saadanne Tilskud, ogsaa tænke paa, og Konsekvensen burde være, at man sagde: Enhver, der sparer op i Sparekassen og tilhører den arbejdende Stand i Danmark, faar Rentetilskud. Det er en Konsekvens, som jeg for mit Vedkommende vilde være noget betænkelig ved at drage, men jeg synes, den er ret nærliggende, og jeg nævner det, fordi der er rettet saa skarpt et Angreb mod Regeringen i Anledning af, at de Sparekasser, der her er Tale om, ikke for et Aar vil faa det Rentetilskud, de plejer at faa.

For øvrigt tror jeg ikke, Opsparingen hverken hos den tjenende Stand, hos Arbejderstanden eller den Befolkning, der er ligestillet med disse Grupper, staar i Forhold til, om de faar $\frac{1}{2}$ pCt. mere i Rente eller ej. Jeg tror, den staar i Forhold til, om man kan lære dem Opsparingens Betydning og gøre dem begribeligt, at det er en Fordel for dem selv at vænne sig til Spar-sommelighed, baade af Hensyn til de øjeblikkelige og de fremtidige Forhold. Saadanne Bestræbelser udfoldes i mange Kredse, og de bærer Frugt i mange Kredse, men det er kun indenfor meget snævre Kredse, at der ydes Tilskud fra Statens Side til saadanne Bestræbelser. Jeg mener ogsaa, at man alligevel kan støtte Sparsommeligheden, nemlig ved at indrette det saa godt for Sparerne som muligt i de Institutioner, der er indrettede til at modtage saadanne Sparepenge. Derimod tror jeg ikke, man skal lægge for megen Vægt paa, om Sparerne kan faa $\frac{1}{2}$ pCt. mere i Rente af Sparepenge eller ej. Jeg tror, det vilde være et spinkelt Grundlag at fremme Opsparingsvillien paa her i Danmark. Jeg kender ogsaa lidt til Psykologien i disse Kredse, baade indenfor Landbefolkningen og Bybefolkningen, og jeg har aldrig nogen Sinde opdaget, at det var det afgørende for Spare-tendensen hos Folk, om de kunde faa $\frac{1}{2}$ pCt. mere i Rente eller ej. De har taget det som noget, der var godt, de var glade, naar de